

Synpunkter på förslag till internbudget 2020

I protokollet återfinns en reservation mot besparingarna i sin helhet från lärarfacken, i första hand utifrån ett arbetsmiljö- och kvalitetsperspektiv, men också med anledning av att internbudget för förvaltningen ska inrymma löneökningkostnader som enligt förvaltningen uppskattas till i snitt endast 2,0 %. Här följer våra resonemang i stort, likväl som kring de planerade förslagen för att erhålla balans i budget 2020.

För att säkra kompetensförsörjningen inom skolans område är de kostnader som det medför nödvändiga, både sett i ljuset av den närmaste tidens stora pensionsavgångar, men också på sikt i takt med att universiteten (inte minst från LTU) levererar allt färre behöriga och legitimerade lärare. Det är vår sakliga bedömning att 2-3 % i löneökningar per år, samtidigt som det skärs ner i verksamheterna med minskat rörelseutrymme till följd, inte kommer att räcka till att säkra kompetensförsörjningen framöver.

Vi förstår att kommunens medel är begränsade och ska räcka till mycket i kommunens verksamheter. Vi anser dock att skolan är den viktigaste platsen för att i framtiden hålla nere kostnader inom andra förvaltningar. Ju fler som vi kan få igenom systemet med kunskaper och självförtroende och framtidstro; ju fler legitimerade lärare som orkar arbeta heltid och ända fram till pension och kanske till och med längre än så, desto fler medborgare kommer att bidra till, istället för att vara beroende av, vårt så viktiga välfärdssystem. Vi vet att det de investeringar som görs i skolan betalar sig, både rent ekonomiskt men också i form av ett mer välmående samhälle.

Det är också med stor oro vi betraktar den verklighet som vi har att förhålla oss till, utifrån Kommunfullmäktiges beslut att inte bifalla nämndens äskanden, framförallt när det gäller lokalbehoven pga. volymökningar och investeringsbehov. Vi ser inte att pengarna kommer att räcka och att alltför många lokaler är bristfälliga och redan idag är/riskerar att bli hälsofarliga. Vi efterlyser som en minsta åtgärd en risk- och konsekvensanalys med anledning av detta. Är den kanske redan gjord?

Om vi tittar närmare på de konkreta förslag som ligger i internbudget för 2020 så kan vi inte blunda för, om än bara statistik, det närmast fakta vi kan komma om vad pengarna i vår förvaltning går till. I Skolverkets (siris) statistik för exempelvis grundskolan från 2018, ligger vi rejält under övriga Norrbotten på allt väsentligt som t ex undervisning (55 000 kr jmf med nästan 62 000 kr), lokaler (knappa 13 000 kr jmf med 17 000 kr), lärverktyg mm (drygt 2 000 kr jmf med 4 500 kr), elevhälsa (ca 3 000 kr jmf med ca 4 000 kr) medan framförallt posten övrigt ligger markant högre (26 400 kr jmf. med 21 100 kr) och bara ökar!?

Att varje rektor och förskolechef har ett besparingskrav i liggande förslag på i snitt 50–70 000 kronor att hämta hem i form av effektiviseringar är nedslående. Vi har i tidigare gemensamma principer bestämt att inte röra kärnverksamheten annat än i sista hand. Dessa principer följer vi inte nu, som vi ser det. Den totala besparingen i fritidshem, för-, grund- och gymnasieskola med den viktiga språkslussen blir den största minus-posten (8,1 miljoner av totalt 11,7 miljoner) för att budget ska hamna i balans, medan vi ser att vår överbyggnad och övrigt bidrar i rätt liten omfattning. Det är inte försvarbart att fortsätta med denna stora post under övrigt, samtidigt som medlen till kärnverksamheter och lokaler minskar.

Hur tänker man här? Är det enda man kan göra en minskning på tjänsteresor, fortbildning och inköp? Hur kommer den nya organisationen (som säkerligen blir mer ändamålsenlig än idag) att medföra besparingar? Vad ska bort?

Dessutom satsas pengar på en dansprofil som kommer några elever till del, helt utan några som helst behov eller lagkrav som stödjer detta. Detta är samma argumentation som förs när det gäller den sensomotoriska verksamheten, vilken varit mycket uppskattad av de som nyttjat den men som i prioriteringstider är svår att försvara inom utbildningsförvaltningens ram, vilket vi kan förstå.

Våra medlemmar upplever ständigt att dessa effektiviseringar som nu återigen förväntas göras bara gynnar siffrorna och inte verksamheten. Allt kostar mer men vi får allt mindre pengar att röra oss med. Det är klart att vi ska vara effektiva för att använda våra resurser på bästa sätt, men då våra medlemmar aldrig upplever att de insparade pengarna faller ut i förbättringar i andra änden uppstår en uppgivenhet och viljan att vara behjälplig i detta försvagas.

I första hand anser vi att dessa eventuellt möjliga effektiviseringars insparade pengar ska återföras till arbetsplatsen och att det får effektiviseras mer bland "övrigt". Om inte viljan till detta finns och man anser att det lagda förslaget är det bästa för verksamheten, är det ett måste att dessa effektiviseringar återrapporteras till samverkansgrupp på UF för att få en överblick hur dessa besparingar har hanterats ute på golvet. Trots eller kanske just på grund av uppgivenheten blir det i så fall särskilt viktigt att använda vårt samverkansavtal på lokal nivå i form av APT och lokalsamverkansgrupp med de fackliga ombuden. Det är inte bara verksamhetscheferna som ska och kan vara behjälpliga i detta arbete, det är viktigt att personalen och fackliga företrädare ses som en resurs i detta.

För Lärarförbundet
Sofia Liberg

För Lärarnas Riksförbund,
Ingrid Pihl